การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์

LEARNING MANAGEMENT USING PHONICS TO DEVELOP ENGLISH VOCABULARY PRONUNCIATION ABILITY OF ETHINIC MINORITY STUDENTS

พริมา ศิริธร[1], เกียรติชัย สายตาคำ[2], วรศิริ บุญซื่อ[3]

Parima Sirithorn[1], Kiattichai Saitakham[2], Worasiri Boonsue[3]

(Received: August 1, 2025 ; Revised: September 9, 2025 ; Accepted: November 24, 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 28 คน เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 29 คน เป็นกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 50 คำ และแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 10 ข้อ 4 ด้าน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหา ค่าสถิติที ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ มากกว่าก่อนเรียน และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของกลุ่มทดลอง พบว่า การเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ กลุ่มทดลองมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์

[1] นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
Student, Master of Education in Learning Management Science, Graduate School, Chiang Mai Rajabhat University. e-mail: 64866603@g.cmru.ac.th

[2] อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
Instructor, Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat University.
e-mail: kiattichai_sai@g.cmru.ac.th

[3] อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
Instructor, Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat University.
e-mail: worasiri_boo@g.cmru.ac.th

Abstract

The objectives of this research were: 1) to compare the English vocabulary pronunciation ability of ethnic minority students before and after learning management using the phonics method and 2) to investigate the satisfaction of ethnic minority students with the learning management using the phonics method. The sample was 28 students from Prathomsuksa 6/1 who served as the experimental group, and 29 students from Prathomsuksa 6/2 who served as the control group. The research instruments were an assessment form English vocabulary pronunciation ability, and a satisfaction questionnaire on learning English vocabulary pronunciation using the phonics method. The statistical analyses were t-test, mean, standard deviation, and content analysis. The comparison of the English vocabulary pronunciation ability of the experimental group before and after learning management using the phonics method showed that the students' pronunciation ability after learning was higher than before learning, and the difference was statistically significant at the 0.05 level. The satisfaction of the experimental group with the learning management using the phonics method was high.

Keywords: Phonics Teaching Method, English Vocabulary Pronunciation Ability, Ethnic Minority Students

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์กรความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

แม้ภาษาอังกฤษจะได้รับการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องในระบบการศึกษาไทย แต่ผู้เรียนจำนวนมากยังประสบปัญหาในการออกเสียงคำศัพท์อย่างถูกต้อง ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาไทยที่เป็นภาษาแม่กับระบบเสียงภาษาอังกฤษ การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันจึงประสบกับปัญหาที่นอกจากผู้เรียนจะไม่สามารถออกเสียงได้แล้ว ยังไม่รู้ความหมายของคำ ๆ นั้นอีกด้วย เนื่องจากขาดความเข้าใจในเรื่องของการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียง ทำให้ไม่สามารถเข้าใจเสียงที่ไม่คุ้นเคยหรืออ่านออกเสียงผิดและยังไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงนั้นอีกด้วย ดังนั้นนอกจากการสอนให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องแล้ว การเข้าใจความหมายที่ออกเสียงก็เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น

ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การรู้จักแต่คำศัพท์และโครงสร้างประโยคเพียงอย่างเดียว ยังไม่เพียงพอ ถ้าผู้เรียนไม่สามารถเปล่งเสียงที่เจ้าของภาษาฟังแล้วสามารถเข้าใจได้ ก็ยังไม่ถือว่าสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ ดังนั้นการอ่านออกเสียง จึงเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้ หากนักเรียนอ่านไม่ได้ ก็จะเป็นอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชา ภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก ฉวีวรรณ วัฒนานุกิจ (2565) การอ่านออกเสียงเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนภาษาช่วยให้ผู้สอนสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าในการฝึกทักษะการอ่าน และสามารถช่วยเหลือผู้เรียนที่อ่านไม่ถูก ไม่ชัด ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในระบบการออกเสียงในภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น และทักษะการอ่านออกเสียงเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่ง ต่อการศึกษาหาความรู้และพัฒนาชีวิต ซึ่งการอ่านออกเสียงจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษาให้มากขึ้น รู้วิธีการออกเสียงคำศัพท์อ่านได้คล่องแคล่ว ชัดเจนทำให้เกิดความรู้แล้วก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต (วัชรินทร์ เครือเช้า, 2561; อุษา อิทรณรงค์, 2565)

ผู้เรียนในประเทศไทย ที่มีบริบทหลากหลาย ประกอบไปด้วย คนไทยและกลุ่มชาติพันธุ์ โดยปกติกลุ่มชาติพันธุ์ใช้ภาษาประจำเผ่าเป็นภาษาแม่ เป็นหนึ่งสาเหตุที่ส่งผลต่อการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนโรงเรียนบ้านแม่แฮเหนือ คือ ผู้เรียนเป็นผู้เรียนกลุ่มชาติพันธุ์ ประกอบไปด้วย ม้ง กะเหรี่ยง และปะโอ โดยปกติผู้เรียนเหล่านี้จะสื่อสารโดยใช้ภาษาประจำเผ่าที่เป็นภาษาแม่ จึงทำให้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองทั้งในการศึกษาและการสื่อสารประจำวันของผู้เรียน และภาษาประจำเผ่ารวมทั้งภาษาไทย มีระบบเสียงที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษ สำหรับโรงเรียนบ้านแม่แฮเหนือนั้น ประกอบไปด้วย ม้ง กะเหรี่ยง และปะโอต่างก็มีภาษาประจำเผ่าซึ่งใช้ภาษาของตัวเองเป็นหลัก

ปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย คือ ไม่มีเสียง /ɡ/, /v/, /ʤ/, /z/, /ʒ/, /θ/, /ð/, /ʃ/ ในระบบภาษาไทย และในกรณีที่เสียง /v/ ในคำ van คนไทยส่วนใหญ่จะออกเสียงที่สะกดด้วยอักษร “ว” ในภาษาไทย เสียง /f/ ในภาษาอังกฤษ เป็นได้ทั้งเสียงพยัญชนะต้น fun และเสียงพยัญชนะท้าย safe แต่ในภาษาไทยเสียงพยัญชนะที่สะกดด้วยอักษร “ฟ” หรือ “ฝ” จะไม่ปรากฏในตำแหน่งท้ายคำ หรือเป็นเสียงพยัญชนะท้าย รวมทั้งเสียงในภาษาอังกฤษและในภาษาไทยที่คล้ายกันแต่ออกเสียงต่างกัน ได้แก่ เสียง /r/ /w/ /e/ /əu/ /u/ และเสียงในภาษาอังกฤษทุกเสียง ยกเว้น /h/ และ /ŋ/ ที่ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ ผู้เรียนจึงใช้เสียงภาษาไทยแทน ซึ่งเป็นอิทธิพลจากการแทรกแซงของภาษาแม่ ทำให้ออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ถูกต้องและทำให้ความหมายเปลี่ยนได้ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นการสอนการออกเสียง การสะกดคำ ซึ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์ของตัวอักษร โดยการวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการสอน 7 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การรับรู้หน่วยเสียง ขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับหน่วยเสียง ขั้นที่ 3 การผสมหน่วยเสียง ขั้นที่ 4 การทำความเข้าใจความหมายของคำ ขั้นที่ 5 การแยกหน่วยเสียงในคำ ขั้นที่ 6 การฝึกสะกดคำ และขั้นที่ 7 การเขียนคำตามคำบอก (Word Dictation) (บุญสม ทับสาย, 2560) เนื่องจากกลุ่มทดลองเป็นผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มชาติพันธุ์ ที่มีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ จึงจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน โดยใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่มีเสียงพยัญชนะเดี่ยว (กลุ่มที่ 1) คือ t, b, n, r, m, d, s, c, p, g โดยใช้เสียงเหล่านี้เป็นพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้ายของแต่ละคำ และใช้สระกลาง คือ

a, e, i, o, u ประสมอยู่ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วย เนื่องจาก คำศัพท์มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาและเป็นองค์ประกอบหลักในทักษะการฟัง พูด อ่าน หรือเขียน ผู้เรียนจึงควรที่จะมีความรู้ด้านคำศัพท์หรือคลังคำศัพท์ให้มาพอเพื่อใช้คำศัพท์ในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ หากไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์เพียงพอ ย่อมประสบปัญหาในการเรียนรู้ภาษา ดังนั้นคำศัพท์จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ควรให้ความสำคัญในกระบวนการเรียนการสอน (ยุกตะนันท์ ดีนาน, 2563)

วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นการสอนให้ผู้เรียนรู้จักหน่วยเสียงจากพยัญชนะและสระที่ถูกต้อง ซึ่งสามารถนำมาผสมเป็นคำหรือคำใหม่ ๆ เพื่อสื่อความหมายได้ เมื่อผู้เรียนมีพื้นฐานการออกเสียง จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การอ่าน การเขียน และการพูดต่อไปได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง โดยนำทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์ ซึ่งผู้เรียนอยู่ในระยะที่คิดอย่างเป็นนามธรรม (Formal Operation stage) เป็นระยะการพัฒนาช่วงสุดท้ายของเด็ก มีอายุในช่วง 12-15 ปี เด็กในช่วงนี้จะมีพัฒนาการที่เต็มที่แล้ว จะสามารถคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล และแก้ปัญหาได้อย่างดี จนพร้อมที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะได้ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน (ปิยรัตน์ ทองเต็ม, 2563) เป็นนวัตกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง มีการเรียนรู้แบบ Active Learning ตามความสนใจ ความต้องการ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างเต็มศักยภาพ เรียนรู้จากรูปธรรมสู่นามธรรมด้วยสภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์ เป็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง (Brain Based Learning: BBL) (วชิรา แสนโกศิก, 2565)

โดยผลจากงานวิจัยนี้ จะสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางให้แก่ผู้สอนเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ความสามารถทางด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงการเป็นแนวทางในการทำวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ หรือวิธีการสอนอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์

วิธีการวิจัย

ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านแม่แฮเหนือ อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 3 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 84 คน

กลุ่มตัวอย่าง

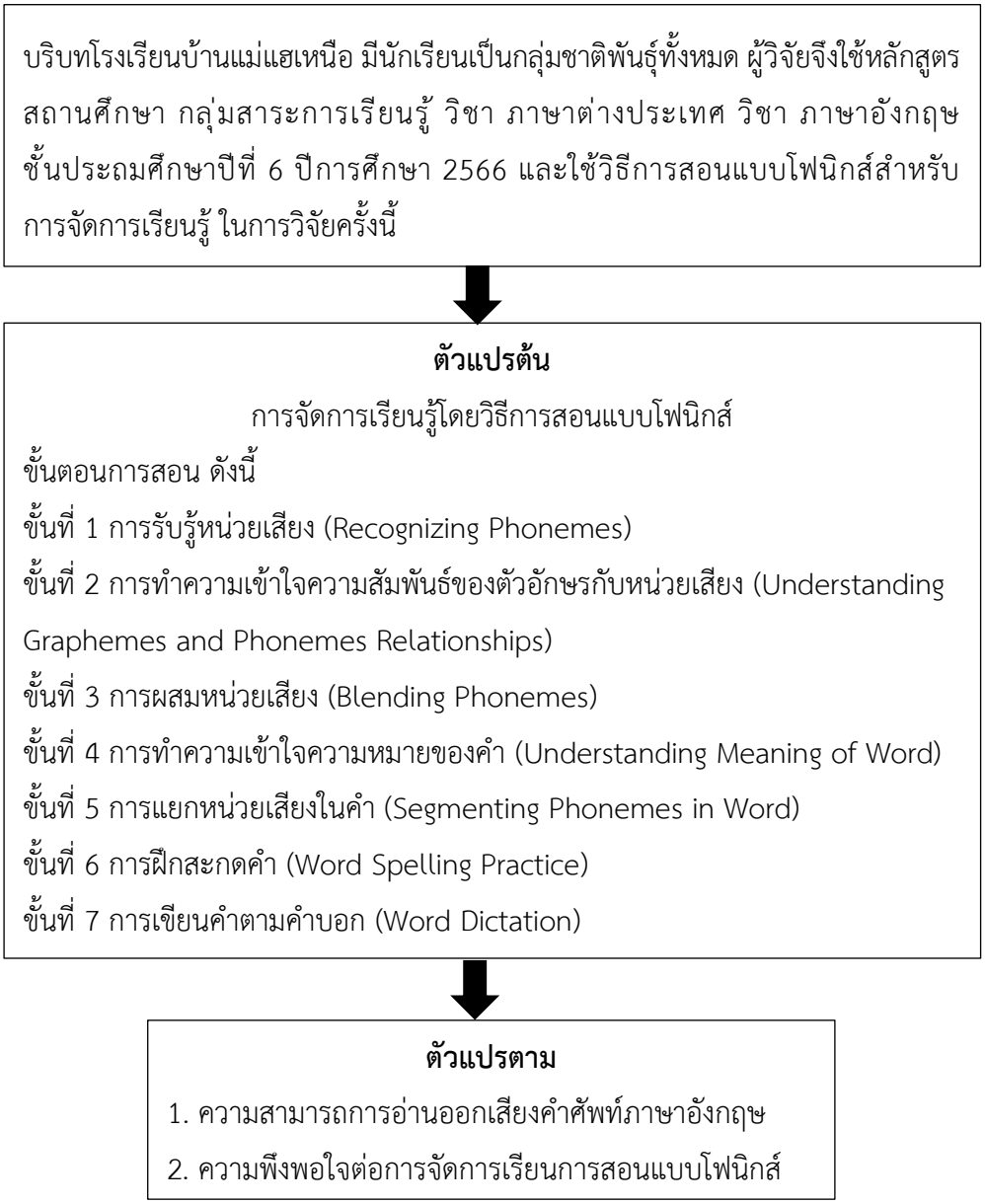
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านแม่แฮเหนือ อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 28 คน เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านแม่แฮเหนือ อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 29 คน เป็นกลุ่มควบคุม โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย ซึ่งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เป็นนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ทั้งหมด

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

ผลการเรียนรู้ในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแม่แฮเหนือ อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

เครื่องมือการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 5 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง ได้แก่

แผนที่ 1 เรื่อง Sound at, ap, ag

แผนที่ 2 เรื่อง Sound et, en, eg, ed

แผนที่ 3 เรื่อง Sound ip, in, ig

แผนที่ 4 เรื่อง Sound ot, op, ob

แผนที่ 5 เรื่อง Sound ut, ug, um

รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษและวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

2) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและวิธีการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษและวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

3) คัดเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองจากหนังสือเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเลือกเรื่องที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร ตัวชี้วัด และหน่วยการเรียนรู้จากแบบเรียนและปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา 15 เสียง

4) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษและวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 5 แผน จากนั้น นำเสนอเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของลำดับขั้นตอน ความสอดคล้องของเนื้อหา สาระสำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

5) ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ชุด เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของผู้เชี่ยวชาญมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 – 1.00

7) ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่แก้ไข ไปทำการสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 จำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดวังสิงห์คำ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

9) นำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ไปใช้ในการวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 50 คำ ได้คัดคำศัพท์มากจากหนังสือเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีความสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาและตัวชี้วัดในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

2) สร้างแบบประเมินความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนจากเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 50 คำ จากนั้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของลำดับขั้นตอน ความสอดคล้องของเนื้อหา สาระสำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยกำหนดเกณฑ์การวัดความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษและคำศัพท์ที่ใช้ในการทดสอบ

3) ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4) นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแล้วไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ชุด เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

5) ผู้วิจัยนำผลตรวจของผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งผลการความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญมีค่า IOC เท่ากับ 1.00

6) นำแบบประเมินไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 จำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดวังสิงห์คำ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

7) จัดพิมพ์แบบประเมินเพื่อนำไปใช้ในการวิจัย

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 10 ข้อ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2) สร้างแบบแบบสอบถามความพึงพอใจเห็นต่อบริบทของการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบ่งเกณฑ์การประเมินออกเป็น 5 ระดับ

3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อประเมินความถูกต้องเหมาะสมของความสอดคล้องเนื้อหา

4) ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

5) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่แก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ชุด เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

6) ผู้วิจัยนำผลตรวจของผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งผลการความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญมีค่า IOC เท่ากับ 1.00

7) นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 จำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดวังสิงห์คำ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

8) นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้ในการวิจัย แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 0.75

การรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยก่อนการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ ให้ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 50 คำ และสอนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ จำนวน 5 แผน รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง

หลังการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ ทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 50 คำ และสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่พัฒนาขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน *(sd)* ของคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน และเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การทดสอบค่า t-test (Dependent Samples)

2. หาค่าความพึงพอใจตามเกณฑ์การประเมินความพึงพอใจ 5 ระดับ โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน *(sd)*

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง ที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	sd.	t	p
ก่อนเรียน	28	13.61	16.79	12.00	0.000*
หลังเรียน	28	33.89	10.36		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 1 พบว่าตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน ($\bar{x}$ = 33.89, sd. = 10.36) มากกว่าก่อนเรียน ($\bar{x}$ = 13.61, sd. = 16.79) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม ที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบดั้งเดิม

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	sd.	t	p
ก่อนเรียน	29	7.24	7.26	16.31	0.000*
หลังเรียน	29	16.62	12.84		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จาก ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบดั้งเดิม พบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน ($\bar{x}$ = 16.62, sd. = 12.84) มากกว่าก่อนเรียน ($\bar{x}$ = 7.24, sd. = 7.26) และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	n	$\bar{x}$	sd.	t	p
กลุ่มทดลอง	28	33.89	10.36	5.69	0.000*
กลุ่มควบคุม	29	16.62	12.84		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จาก ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า กลุ่มทดลอง มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 33.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.36 ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 16.62 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.84 และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของกลุ่มทดลอง

ตาราง 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของกลุ่มทดลอง

ข้อคำถาม	$\bar{x}$	sd.	แปลความหมาย	ลำดับ
ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้				
1. การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบโฟนิกส์	3.64	0.72	มาก	10
2. การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบโฟนิกส์	3.68	0.71	มาก	9
3. การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนรู้	3.86	0.69	มาก	5
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการเรียนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์	3.82	0.80	มาก	6
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบโฟนิกส์มีประโยชน์ในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	3.75	0.69	มาก	7
6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถบรรลุเป้าหมายในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้	3.71	0.75	มาก	8
ด้านการวัดและประเมินผล				
7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีที่หลากหลาย	3.89	0.82	มาก	3
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	3.89	0.86	มาก	3
9. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.11	0.82	มาก	1
10. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น	4.04	0.73	มาก	2
สรุปรวม	3.84	0.76	มาก	

จากตาราง 4 พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.84, sd. = 0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อย ได้แก่ ข้อ 9 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{x}$ = 4.11) อยู่ในระดับ มาก รองลงมา คือ ข้อ 10 นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น ($\bar{x}$ = 4.04) อยู่ในระดับ มาก และข้อ 7 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีที่หลากหลาย ($\bar{x}$ = 3.89) อยู่ในระดับ มาก ข้อ 8 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 1 การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ($\bar{x}$ = 3.64) อยู่ในระดับ มาก

ตารางที่ 5 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของกลุ่มทดลอง รายด้าน

ข้อคำถาม	$\bar{x}$	sd.	แปลความหมาย	ลำดับ
ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้	3.72	0.70	มาก	4
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.76	0.74	มาก	3
ด้านการวัดและประเมินผล	3.89	0.82	มาก	2
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.01	0.80	มาก	1
สรุปรวม	3.84	0.76	มาก	

จากตาราง 5 พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.84, sd. = 0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อย ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{x}$ = 4.01) อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{x}$ = 3.89) อยู่ในระดับ มาก และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x}$ = 3.76) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ($\bar{x}$ = 3.72) อยู่ในระดับมาก

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ พบว่า ความสามารถ การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนสูงขึ้นหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ปัญหาหลักในการออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย รวมถึงกลุ่มชาติพันธุ์ คือการที่เสียงบางเสียงในภาษาอังกฤษไม่มีในระบบภาษาไทย ทำให้ผู้เรียนใช้เสียงภาษาไทยมาทดแทน ส่งผลให้การออกเสียงไม่ถูกต้องและความหมายอาจคลาดเคลื่อนได้ สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง กะเหรี่ยง ปะโอ) ซึ่งมีภาษาประจำเผ่าเป็นภาษาแม่และ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สาม การสอนแบบโฟนิกส์จึงเป็นทางเลือกที่เหมาะสมในการพัฒนาการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพราะโฟนิกส์เน้นการสอนหน่วยเสียงที่ถูกต้องจากพยัญชนะและสระ ทำให้ผู้เรียนสามารถผสมเป็นคำหรือคำใหม่ ๆ ได้ การเรียนรู้เสียงที่ละเอียดและเป็นระบบตามหลักโฟนิกส์จึงช่วยแก้ไขปัญหานี้ได้โดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักเรียนที่มีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ ผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ที่เป็นกลุ่มทดลอง เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหลังการสอนแบบโฟนิกส์ โดยเฉพาะในขั้นตอนที่ 5 การแยกหน่วยเสียงในคำ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน สามารถเปล่งเสียงของตัวอักษรได้อย่างแม่นยำ ซึ่งผลลัพธ์มีความแตกต่างกับกลุ่มควบคุมที่เรียนแบบวิธีดั้งเดิม จึงทำให้ผู้วิจัยได้ทราบว่าผู้เรียนเกิดการเข้าใจในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแต่ละคำ มีรากฐานจากการที่โฟนิกส์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการเอาชนะอุปสรรคด้านการออกเสียงที่เกิดจากอิทธิพลของภาษาแม่ และได้รับการสนับสนุนจากหลักฐานเชิงประจักษ์จากงานวิจัยที่คล้ายคลึงกันทั้งในและต่างประเทศ ทั้งนี้ อุษา อินทรณรงค์ (2565) ก็พบว่าการสอนแบบโฟนิกส์ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ป.1 สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญและสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เช่นเดียวกับ ฉวีวรรณ วัฒนานุกิจ (2565) ที่พบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ส่งเสริมการอ่านออกเสียงและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในนักเรียน ป.1 อย่างมีนัยสำคัญ ทำให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์

การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ ชอบใจ มีความสุขและสามารถบรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัยอย่างมีนัยสำคัญ ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ การวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.01, sd = 0.76*)* เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{x}$ = 4.01) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ($\bar{x}$ = 3.72) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์อยู่ในระดับสูง เป็นผลมาจากการการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ ที่ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เกิดความรู้ความเข้าใจในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายและความคาดหวังของนักเรียน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการกับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากโฟนิกส์เป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และมีบทศึกษาที่ยืนยันว่านักเรียนที่เรียนการอ่านเขียนแบบนี้จะเรียนภาษาอังกฤษได้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วกว่านักเรียนทั่วไป จึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในกลุ่มนักเรียนช่วงอายุอื่น ๆ หรือระดับชั้นที่แตกต่างกัน เพื่อยืนยันประสิทธิผลของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในบริบทที่กว้างขึ้น

2. การวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เข้าใจถึงประโยชน์ที่ยั่งยืนของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ควรมีการวิจัยติดตามผลในระยะยาว เพื่อประเมินความคงทนของความสามารถในการออกเสียงและทักษะภาษาที่เกี่ยวข้อง

3. การวิจัยสามารถมุ่งเน้นไปที่โปรแกรมการพัฒนาวิชาชีพครูเกี่ยวกับการสอนโฟนิกส์โดยเฉพาะ โดยพิจารณาถึงความรู้เรื่องทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ และแนวคิดมอนเตสซอรี่ เพื่อให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ เน้นใช้คำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะเดี่ยวกลุ่มที่ 1 (t, b, n, r, m, d, s, c, p, g) และสระกลาง (a, e, i, o, u) การวิจัยครั้งต่อไปสามารถเพิ่มความซับซ้อนของคำศัพท์ เช่น คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ หรือสระประสม เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนการออกเสียงที่หลากหลายและครอบคลุมมากขึ้น

2. การวิจัยครั้งนี้ คนไทยมีปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษบางเสียงที่ไม่มีในระบบภาษาไทย เช่น /θ/, /ð/, /v/, /r/, /z/, /ʃ/, /ʒ/, /ʧ/, /g/, /d͡ʒ/ เป็นต้น ซึ่งอาจเกิดจากอิทธิพลของภาษาแม่ งานวิจัยครั้งต่อไปอาจมุ่งเน้นการพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนแบบโฟนิกส์ที่เน้นแก้ไขปัญหาการออกเสียงเฉพาะจุดเหล่านี้สำหรับผู้เรียนคนไทยหรือกลุ่มชาติพันธุ์แต่ละกลุ่ม

3. การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในโรงเรียนบ้านแม่แฮเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือและสามารถสรุปผลไปใช้ในวงกว้างได้ ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้ใหญ่ขึ้นและมีความหลากหลายทางภูมิศาสตร์หรือศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในพื้นที่เดียวกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมมากขึ้น

4. การวิจัยครั้งนี้จะวัดความพึงพอใจของนักเรียน ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปอาจพิจารณาเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกนักเรียน ครู หรือผู้ปกครอง เพื่อทำความเข้าใจทัศนคติ อุปสรรค และประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น และนำมาประกอบกับผลเชิงปริมาณ

5. วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการสะกดคำ ดังนั้น งานวิจัยครั้งต่อไปอาจพิจารณาศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ต่อการพัฒนาทักษะเหล่านี้โดยตรง เช่น ความสามารถในการเขียนสะกดคำ หรือความเข้าใจในการฟังและพูดในสถานการณ์จริง

เอกสารอ้างอิง

Dinan, Y. (2020). *Kān̄phatthanā̄ khwām rū̄ dān̄ kham sap phāsā̄ ʻAngkrit doī chai withīkān̄ soṇ̄ bǣp top̄ sanoṇ̄g dūai thāthāng (TPR) khoṇ̄g nak rīan chan prathom suksā̄ pī̄ thī̄ 2. [Developing English Vocabulary Knowledge using Traditional Teaching Methods. Gesture Response (TPR) of Grade 2 Students].* (Master's Thesis, Rangsit University).

ยุกตะนันท์ ดีนาน. (2563). *การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต).

Intharanarong, U. (2022). *Kān̄phatthanā̄ kā̄ ra ʻā̄ noṇ̄ ʻok sīang phāsā̄ ʻAngkrit khoṇ̄g nakrīan prathom suksā̄ pī̄ thī̄ nưng doī withīkān̄ soṇ̄ bǣp fo ̄ni. [English Reading Aloud Development of Grade 1 Students by the Phonics Teaching Method].* (Master's Thesis, Ratchasima Rajabhat University).

อุษา อินทรณรงค์. (2565). *การพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา).

Khruachao, W. (2018). *Kān̄phatthanā̄ khwāmsāmāt nai kā̄ ra ʻā̄ noṇ̄ ʻok sīang læ čhotčham khwāmmaī khoṇ̄g kham sap phāsā̄ ʻAngkrit doī chai kān̄ rīan kān̄ soṇ̄ fo ̄ni bǣp sāng kham roẉoṇ̄ makap theknik kān̄soṇ̄ bǣp top̄ sanoṇ̄g dūai thāthāng khoṇ̄g nak rīan chan prathom suksā̄ pī̄ thī̄ 1. [Developing the Ability to Read Aloud and Remember the Meaning of English Vocabulary using Word-building Phonics Teaching and Learning Techniques. Respond with the Gestures of a 1st Grader].* (Master's Thesis, Nakhon Pathom Rajabhat University).

วัชรินทร์ เครือเช้า. (2561). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและจดจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำร่วมกับเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม).

Ministry of Education. (2008). *Laksūt̄ kǣn klāng kān̄suksā̄ naphūn thān̄ Phutthasakkarāt̄ 2551. [Core Curriculum of Basic Education 2008].* Bangkok: Author.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

Saenkosik, W. (2022). Kān̄phatthanā̄ rūpbǣp chumchon hǣng kān̄rīanrū̄ thāng wichā̄chīp phūa phatthanā̄ thaksa kān̄ čhatkān̄ rīanrū̄ tām nǣokhit moṇ̄ te ̄ soṇ̄ soṇ̄ ri (Montessori) khoṇ̄g khrū̄ rongrīan wat dān̄chāng samnakngān̄ khet̄ phūnthī kān̄suksā̄ prathom suksā̄ Suphan Burī̄ khet̄ 3. [Development a Model of Professional Learning Community to Develop Learning Management Skills Based on the Montessori Concept of Teachers at

Watdanchang School under Suphan Buri Primary Education Service Area Office 3]. *Periscope Journal of Education, 9*(2), 356-369.

วชิรา แสนโกศิก. (2565). การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาทักษะกาจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดมอนเตสซอรี่ (Montessori) ของครูโรงเรียนวัดด่านช้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ฯ, 9*(2), 356-369.

Thapsai, B. (2017). *Kān̄cha̍tkān̄ rīan kān̄soṇ̄ bǣp fo ̄ni phūa phatthana ̄khwām̄sām̄at̄ nai ka ̄ra ‘ān̄ læ kān̄ sakot kham phās̄a ̄‘Angkrit khoṇ̄g nak rīan chan prathom suksa ̄pī thī ̄nưng - sām̄. [Phonics Teaching and Learning Management to Improve Reading Ability and English Spelling of Students in Grades 1-3 (Research report)].* Nakhon Pathom: Nakhon Pathom Rajabhat University.

บุญสม ทับสาย. (2560). *การจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3* (รายงานการวิจัย). นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

Thongtem, P. (2020). *Kān̄phatthana ̄rūpbǣp kān̄ soṇ̄ na ‘ā napha ̄sa ̄‘Angkrit phūa ‘ā̄chīp khoṇ̄g nak rīan chan matthayommasuksa ̄pī thī ̄sī nai boṛibot phūnthī khet̄ set̄thakit phiset̄ cha̍ngwat Songkhla ̄. [Development of English Reading Teaching Models for Careers of Grade 1 Students Secondary 4 in the Context of the Special Economic Zone Area, Songkhla Province].* (Master's Thesis, Thaksin University).

ปิยรัตน์ ทองเต็ม. (2563). *การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในบริบทพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดสงขลา.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

Watthananukit, C. (2022). *Kān̄phatthana ̄chut kitcha̍kam kān̄rīanru ̄dūai kān̄soṇ̄ bǣp fo ̄ni phūa songsœ̄m ka ̄ra ‘ā ̄noṇ ̄‘ok sīang phās̄a ̄‘Angkrit nūai kān̄rīanru ̄rūang sa sīang san samrap nak rīan chan prathom suksa ̄pī thī ̄1. [Development of a Series of Learning Activities with Phonics Pedagogy to Promote English Pronunciation Short Vowels for Grade 1 Students Grade 1].* (Master's Thesis, Rumpaiphannee Rajabhat University).

ฉวีวรรณ วัฒนานุกิจ. (2565). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระเสียงสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี).